

ויאמר משה אלי בני ישראל ראו קראתי דעם בצלאל וקדונו כבודו עד כמה חוב אדם מתקבל בכלאים... קראתי ששפטו לא יקלה עליהם... לא לבדוש וכל עם פשוט אחרת תחזיקו בקדו שלם ונזכר קצורו בכלאים... קמור, שפאמר, ובגדו כלפניו ששפטו לא יעלה עליה לא יעלה וכל אדם מציין פתחה... אמר הקדוש ברוך הוא לישראל שמרו מצותי וקדוסי קמור ששכר מצוה ופסח ושמר עבדה... קן עזאי אומרי מצוה גוררת מצוה ופסח גוררת עבדה... אמר בני מאיה על כל מצוה שאדם עושה מוסרין לו מלאך לשקרו... עשה מצוה אחת מוסרין לו מלאך אחד... עשה מצוה הרבה מוסרין לו מלאכים הרבה

לשקרו, שפאמר, כי מלאכי צדקה קרן גבוה (תהי ביאור). כל זמן ששדם מרבה במצוה הוא קרנה עם טוב לעצמו... עם מוצא פלישה שמות וקראו לו אדם. אחד מה שיקראים לו אביו ואמו, ואחד מה שיקראין לו בני אדם, ואחד מה שקרנה הוא לעצמו... טוב מכן מה שקרנה הוא לעצמו... מרע לה... שפאמר הצלאל על ידי שקרנה עם טוב, וזה שיעשה מלאכת המשפט... וכתוב, נקטר עם מצינו רב, המפך ומקוב חן טוב (משי כ.כ.)... מצוה משה שקראו ענין ראו קראתי דעם בצלאל, זה שקמור הפתוח, טוב עם משפטן טוב יום הפתח מיום הולדו (מחנה א.א.)

הנה וקמור קמור עם ונכנסה ונכנס לא תפסם ולא הצלאל ראו קרנו זה ששפט על ששפט חנו ששפט פה ששפט חסידו וזה לכל דעה וזכרון פה, ששפט על אלו וזה שקמור הפתוח, כי ראש השקרה הסיקה וזה שקמור, וליקור לקדש טהור... ב"י 2020 ונשלמה

6. חזון משיח

הצובאח. בניית ישראל היו בידן מנחות שרואות בהן כשהן מתקשעות וחף אותן לא עכנו מלהביא לנכח המסכן והיה מואם משה כהן מנטי שעמויים לומר הרע אל הקב"ה קבל כי אלו חזיבין עלי מן הכל שעל ידיהם העמידו הנאים ונאות רבות מנארים כשהיו בעליהם יעשים בעבודת פרך היו הולכות ומוליכות להם מאלכל ומשחה ומחזיכות אותם וטועלות המראות

8. "אין אש"ח" חפלה ה' ובמה

יבחנו האדם אם לומר לש"ש מקום חיבהה של הורה אלנו או כדי שרע מה שיש בעולם, הנה הוא נבחנו בזה, דאם מרולה לסבול יסורין בעבור להשיג התורה ה"ז לומר לש"ש ואש"ש שהש"ח יודע לבו של אדם מנסהו כדי להראות כוונה לבדו לב"ד של מעלה ולהרבות שכרו. וכן ארץ ישראל הנתן ע"י יסורין לנשות את האדם אם לחבול מפניהם ולשבות מעובדיה הוא לרין, או אם בעבור קדושתה וקיום המצוות המלוכה הוא לרין, או הוא רודף אחריה לנשכר בה, וזה נכחתו ישראל ע"י יסורין של רבו המסעות אם קלים בהם ש"מ בעבור הנחתם רועים ליכנס לה, ואם אין קלים בהם מוכח דבעבור קיום רצונו יתברך וקיום מצוותיו הם רועים ליכנס, ולכן כיוון שהולכים ע"פ רצון הש"ח כי על פי ה' יחננו ועל פי ה' יסעו, לכך אין קלים ברכי המסעות. וי

3. חזון משיח

אחד של ר' שמעון בן יוחאי שניצא חוצה לארץ ונבא עשיר והיו המלמידים רואין אותו ומקנאין בו והיו מבקשים הן לצאת לחוצה לארץ, וזרע ר' שמעון והוציאן לבקעה אחת של פני מרון והתפלל ואמר בקעה בקעה מלאי דיגרי זהב התחילה מושכת דיגרי זהב לפניך. אמר להם אם זהב אתם מבקשים הרי זהב טלוי לכם, אלא היו יודעין כל מי שהוא נוטל עקשו, חלקו של עולם הבא הוא נוטל שאין מתן שכר התורה אלא לעולם הבא, הרי ותשחק ליום אחרון.

5. חזון משיח

תניא ירשביי אומר נ' כהנות (משכות) נתן הקב"ה לישראל וכלם לא נתנן אלא ע"י יסורין ואילו הן תורה, וארץ ישראל, והעולם הבא. תורה מנין דכתיב (ויקרא) ויטה עמ לבבך כי באשר יוכר איש את בנו ה' ישראל מנין דכתיב (ויקרא) ויטה עמ לבבך כי באשר יוכר איש את בנו ה' אלהיך מיסדך. וכתיב בתורה (ויקרא) כי ה' אלהיך מביאך אל ארץ טובה. העולם הבא מנין דכתיב (ויקרא) כי נ' מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכרת מוסר

7. "אלה החומות"

ועל פי הקדוש (קליט) שקמור כי אמר הקב"ה למשה הקהל קהילות ודרוש פרבים פרי שילמדו לדורות הבאים להקהל בכל שבת וכי, ויבאר הפתוח על נכון וקבל משה וגו' ויאמר אליהם אלה הדברים פרוש הקהל העדה וירשת התורה צוה ה' לעשה אתם. או ירמו באומרו לעשות אותם על בני ישראל כי באקצועות הדברים מתכפרים כל עונותם פמאמר ר' ישמעאל שם: (ב) ששית ימים תעשה. טעם וקרון עשית קלאכה פימי החול, אולי שיקון לומר שאם יהיה יום ז' קדש תעשה המלאכה הצריכה לך בששית ימים.

9. "חז"ע הילאם" קנה

פזורים הם ישראל ופזורים הם במהלכיהם, אבל אם מתעללים בדבם של ישראל מודעושים כל ישראל בכל מקומות מושבותיהם. היום הוא הנפש ונפש ישראל סגורה היא, ואז האחרות הנעלמת יוצאת כמתבואה וקוראת לאהוד לבו ונלכה יחד באור ד', והזעזע היא היא הקמה להחיה והיא היא התחלת התורה לחשובה המלאה.

גדולה היא הפצה שעת הרע עולם היא זה, אל להקטיבה אל להתמיצתה אל ליפול ברוח נאל ליפול ביאוש! כל יאוש הוא רעל, יסודה של גלות הוא יאוש ומכמו כל הנחת קדש וחקוי לזוחות העמים באכר התיאשו מגדל נצחיותו והוד קדשו.

2. חזון משיח

הנני שלח מלאכי ופנה דרך לפני פתאם יבוא אל היכלו הארון ואשר אתם מבקשים וכלאך הפריה אשר אתם חפצים הנה בא אמר יהוה עבאות: וכן מכלכל את יום בואו ומי העמד בהראותו כי יהיה כאש מצוה וכברית מכבדים: וישב מצוה ומטוה לפי ויטה את בנילו וחקק אתם כהב וככסף והיו ליהוד מנישי מנחה בצדקה: וערבה ליהוד מנחת יהודה וירושלם פימי עולם וכשנים קדמונות:

ויאשרו אתכם כל הגוים כי תהיו אתם ארץ חסין אמר יהוה עבאות: חקו עלי דבריהם אמר יהוה ואמרתם מה נדרבנו עליך: אמרתם שוא עבד אלהים ומה פצע פי שמדנו משמרתו וכי הלכנו קדונית מפני יהוה עבאות: ועתה אנתנו מאשרים ודים גם נכנו עש רשעה גם בחטו אלהים ומלטו: או נדברו וראו יהוה איש אל-ועדה וקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה ולהשבי שמו: והיו לי אמר יהוה עבאות ליום אשר אני עשה סגלה וחמלתי עליהם כאשר יחמל איש על-בנו העבד אתו: ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו: הנה היום פא בער כנתנר והיו כל יודים וכל עשה רשעה קש ולקט אתם היום הבא אמר יהוה עבאות אשר לא יעוב להם שרש וענף: וזרחה לכם יראי שמוי שמש צדקה וברפא בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק: ועפותם רשעים כיר יהיו אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר אני עשה אמר יהוה עבאות: זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אותו בחרב על-כל ישראל חקים ומשפטים: הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא: והשיב לב-אבות על-בנים ולב פנים על-אבותם פן-אבוא והכיתי את-הארץ חרם:

הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא

יכונה של גאולה היא ההתעוררות והתורה למקורות: ומקור ישראל אינו אלא "במקלות ברכו אלהים ד' כמקור ישראל" (תהלים ס"ח כ"ז). "רגלי עמדה במישור במקלות אברך ד' (שם כ"ז י"ב).

י קום ישראל כאיש אחד חברים, יהיה על אידואליו האלהיים. לפלס נתיב לאור תורתו, ונקפצו בני יהודה ובני ישראל יחדיו ונקשו את ד' אלהיהם ואת דוד מלכם.

ואף במסים עליון יתן קולו. בנים אהובים וחביבים המו מעי ולבי עליכם, לבי לבי על הלליכם. טובו אלי ואסובה אליכם, כי פרוסות ישועתי לבוא וצדקת ההגלות.